

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1915.

Första kammaren.

Nr 2.

Lördagen den 16 januari.

Kammaren sammanträdde kl. 10,30 f. m.

Herr talmannen yttrade, att han efter samråd med andra kammarens talman finge föreslå, det första kammaren ville besluta att företaga vid sammanträde, som komme att hållas torsdagen den 21 i denna månad, val av ledamöter och vid sammanträde påföljande dag val av suppleanter i de ständiga utskotten.

Detta förslag antogs.

Herr vice talmannen erhöll på begäran ordet och yttrade:

Herr talman! Jag tar mig friheten hemställa, att antalet suppleanter i de ständiga utskotten måtte bli: 10 i konstitutionsutskottet, 12 i statsutskottet, 10 i bevillningsutskottet, 8 i bankoutskottet, 10 i lagutskottet och 8 i jordbruksutskottet.

Denna hemställan bifölles.

Herr talmannen och kammarens ledamöter avgingo kl. 10,50 f. m. till slottskapellet, där riksdagspredikan hölls av vice pastorn i storkyrkoförsamlingen N. J. Welinder. Efter gudstjänstens slut begav kammaren sig till rikssalen, i vilken även andra kammaren infann sig.

Hans Maj:t Konungen kom tillstädes och öppnade riksdagen med det i protokollsbihanget införda tal, varefter herr statsrådet och chefen för civildepartementet von Sydow uppläste Kungl. Maj:ts berättelse om vad i rikets styrelse sedan sista lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit.

Herr talmannen framträdde därpå och yttrade:

Allernådigste Konung, Eders Majestät.

När riksdagens första kammare i dag möter sin Konung, tarvas icke många ord för att uttrycka dess känslor. Sveriges

Första kammarens protokoll 1915. Nr 2.

folk vet, att Konungens tankar och dess egna äro ens om den väg, vi i denna brydsamma tid hava att gå. Den vägen är icke sorglöshetens, icke räddhågans eller vankelmodets utan den beslutsamma rättskaffenhetens väg: icke kränka annans rätt, men hålla sig beredd att värja sin egen. Vägen är icke utan fara eller offer; och småklosheten vill kanske mena, att den icke heller leder till någon fördel. Men för ett folk, som skattar sin heder, är det vinning nog att äga självaktningens hugnad; och måhända är det icke förmätet att tro, att när en gång stridernas larm har tystnat och rätten åter träder till sitt högsäte i världen, åt det folk som handlade så, skall givas erkännande och aktning även av andra folk.

Med orubblig tillit, med oföränderlig tillgivenhet frambär till Eders Maj:t riksdagens första kammare sin undersåtliga hälsning.

Sedan andra kammarens talman därefter i denna kammares namn till Hans Maj:t Konungen framfört andra kammarens undersåtliga vördnad, fingo talmännen vardera mottaga ett exemplar av Kungl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behov, varefter ceremonien å rikssalen avslutades och första kammaren enligt beslut, fattat före avtågandet från samlingsrummet, åtskildes vid utgången från rikssalen kl. 12,50 e. m.

In fidem

A. v. *Krusenstjerna*.